

HET DORP

Cover: LA MONTAGNE van Jean Ferrat (1964)

Wim Sonneveld (1964)

Arranged by : Rudy Stevens

Intro:

```

      G                Em                C                D
EI-----3-----3-----0-----0-----0-----0-----2---I---2---I
BI---0---0---0---0---0---0---0---0---0---1---1---1---1---3---3---3---3---I
GI-----I
DI-----0-----0-----I
AI-----3-----3-----I
EI-3-----3-----0-----0-----I
    
```

G **Em** **G**
 Thuis heb ik nog een ansichtkaart waarop een kerk, een kar met paard
Em **Am** **D**
 een slagerij J. van der Ven , Een kroeg een juffrouw op de fiets
D7 **G**
 het zegt u hoogstwaarschijnlijk niets, maar het is waar ik geboren ben.
G **Em**
 Dit dorp ik weet nog hoe het was , de boerenkinderen in de klas ,
Bm **Bm** **C** **D**
 een kar die ratelt op de keien , het raadhuis met een pomp ervoor
D7 **G** **G(7)**
 een zandweg tussen koren door , het vee , de boerderijen ,

C **D** **Bm** **Bm** **C** **D** **G**
 en langs het tuinpad van mijn vader , zag ik de hoge bomen staan ,
C **Bm** **C** **D** **G**
 ik was een kind en wist niet beter , dan dat het nooit voorbij zou gaan.

Wat leefden ze eenvoudig toen , in simpele huizen tussen groen,
 met boerenbloemen en een heg , maar blijkbaar leefden ze verkeerd ,
 het dorp is gemoderniseerd , en nou zijn ze op de goede weg ,
 want ziet hoe rijk het leven is , ze zien de televisie quiz ,
 en wonen in betonnen dozen , Met flink veel glas dan kun je zien ,
 hoe of het bankstel staat bij Mien , en d'r dressoir met plastic rozen,

en langs het tuinpad van mijn vader , zag ik de hoge bomen staan ,
ik was een kind en wist niet beter , dan dat het nooit voorbij zou gaan.

De dorpsjeugd klit wat bij elkaar , in minirok en Beatle haar ,
 en joelt wat mee met beatmuziek , ik weet wel 't is hun goede recht,
 de nieuwe tijd net wat u zegt , maar het maakt me wat melancholiek ,
 Ik heb hun vaders nog gekend , ze kochten zoethout voor een cent ,
 ik zag hun moeders touwtje springen, dat dorp van toen 't is voorbij ,
 dit is al wat er bleef voor mij , een ansicht en herinneringen.

Toen ik langs het tuinpad van mijn vader, de hoge bomen nog zag staan ,
ik was een kind hoe kon ik weten , dat dat voorgoed voorbij zou gaan